

БАБОВАЛ Роман Олександрович (02. 09. 1950, м. Льєж, Бельгія — 15. 06. 2005, там само) — лікар-радіолог, поет, перекладач, публіцист. Доктор медицини (1975). Член міжнар. ПЕН-клубу (1989), НСПУ (1992). Закін. Малу папську укр. семінарію (1968, Рим) та мед. факультет Левен. катол. університету (1975, Бельгія). П'ять років стажувався при цьому ж університеті з онкології, радіотерапії та радіац. медицини. Потому працював гол. лікарем та зав. відділень радіотерапії, онкології та радіац. медицини у 3-х клініках побл. м. Шарлеруа; був проф. радіац. медицини університету цього ж міста. Написав низку комп'ютер. програм, зокрема в галузі радіац. діагностики. У червні 1986 виступав по радіо «Свобода» з аналізом наслідків Чорнобил. катастрофи в Україні. Представник Нью-Йорк. групи поетів (від 1967), пише поезії укр. і франц. мовами; перекладає з укр. французькою та з франц., італ. — українською мовою поезію й коротку прозу. Від 1990 — ред.-кор. у 3х. Європі літ. кварталника «Світовид» (виходив у Києві і Нью-Йорку, нині — у Києві). Як поет сформувався в стихії західноєвроп. культури. Автор поет. збірок та числен. публікацій в укр. емігрант. пресі (від 1967) і періодиці в Україні. Спробувавши себе в традиц. стилі, інтуїтивно прийшов

до модерної, герметичної поезії. Поет. доробку Б. притаманне глибоке осягнення української мови, бачення України крізь призму оказкованості й чародійності, коріння якого сягає генетич. підсвідомості, духовн. підґрунтя, успадкованого від батька-матері. Його худож. світ незвичний і складний, мова асоціативно-метафорична, автор сміливо експериментує з формою, пише здебільшого верлібром. Провідні теми — суверенність людського «я», таїна життя і смерті, кохання. Автор низки поезій у зб. : «Поезія-90» (вип. 2), «Вітрила'90» (обидві — 1990), «Золотий гомін — українська поезія світу» (вип. 1, 1991), «Боян. Поезія-97» (1997; усі — Київ), антологіях — «Поза традиції» (К.; Торонто; Едмонтон; Оттава, 1993), «Poésie en pays de Liège» («Поезія у Льєжі», Амей, 1994). Збірка поезій Б. «Obłaskawianie nosu» (Białystok, 1999) вийшла у перекл. Т. Карабовича польс. мовою. Окремі його вірші перекладено також англ., румун., угор. і франц. мовами.

Основні твори

Навіщо про те згадую? Лювен, 1969; Подорож поза форми. Нью-Йорк, 1972; La nuit des oiseaux. Paris, 1972; Омана молока і Листи до коханок. Шарлеруа, 1985; Нічні перекази. Брюссель, 1987; Residuelles. Poèmes. Amary, 1991; Voyage au quotidien. Poèmes. Bruxelles, 1992; Мандрівники ймовірного. К., 1993; Пам'ять фрагментарна. Шарлеруа, 1994.

Рекомендована література

1. Бойчук Б. Навіщо про те згадую? // Сучасність. 1970. № 1;
2. Ільницький М. Український сонях під бельгійським сонцем // Дзвін. 1990. № 10;
3. Герасим'юк В. Від острова до острова // ЛУ. 1991, 27 черв.;
4. Сорока П. Роман Бабовал, або Однокрилий янгол: Літ. портрет. Т., 1998;
5. Ткаченко В. Український Орфей з Бельгії // Ятрань. 2002. № 2.

В. І. Ткаченко

Бібліографічний опис:

Бабовал Роман Олександрович / В. І. Ткаченко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38658>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).